

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การวิจัยเป็นเหมือนหัวใจของการพัฒนา ทั้งนี้การที่มนุษย์จะศึกษาและพัฒนาเทคโนโลยีหรือสิ่งใดนั้นต้องอาศัยผลของการวิจัยค้นคว้าและทดลอง เพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ๆ รวมทั้งการแก้ปัญหาและความสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ สูงสุดโดยเฉพาะด้านการศึกษาในปัจจุบัน ได้ให้ความสำคัญของการวิจัยเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 (2540 : 25) มาตรา 81 บัญญัติไว้ว่ารัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้ และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับ การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัย ในศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาประเทศพัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 มาตรา 24 (5) (2542 : 19 - 21) ให้ความสำคัญว่า การส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกันกับมาตรา 30 (2542 : 23) ที่ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในแต่ละระดับการศึกษากรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2540 : 6-9) ได้ยืนยันเกี่ยวกับเรื่องความสำเร็จของการเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากเหตุปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ความเหมาะสมสอดคล้องกันของเนื้อหาวิชา วิธีสอนวิธีเรียน เป้าหมาย และความต้องการของผู้เรียน

สิ่งที่จะสร้างเสริมหรือเอื้อให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความมุ่งหมายของการศึกษาและวิธีการ

พัฒนาคนให้ได้ชื่อว่าเป็นคนมีการศึกษา ความเข้าใจว่าความรู้คืออะไร และความรู้ที่มีความสำคัญ หรือมีคุณค่าที่สุดได้แก่อะไร ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตร ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ และวิธีประยุกต์ใช้ ความรู้เรื่องพัฒนาการวัยเด็ก เพราะจะช่วยให้ครูกำหนด สิ่งที่คาดหวังในตัวผู้เรียน ได้ความรู้เกี่ยวกับตัวเด็กเป็นรายบุคคล เมื่อเป็นเช่นนี้ครูจึงจำเป็นต้อง แสวงหาความรู้และประสบการณ์ในวิชาชีพของตนเองอยู่ตลอดเวลา ครูที่สอนเก่งจะต้องคอยหา จังหวะและเข้าไปสอดแทรกในระหว่างการเรียนหรือการทำกิจกรรมของเด็ก อย่าคิดว่าเด็กเรียนรู้ ได้เองตามลำพังร้อยเปอร์เซ็นต์หรือเด็กจะตั้งคำถามเองได้หมด แต่เมื่อผู้สอนได้ตั้งเป้าหมาย ในการสอนไว้ชัดเจนแล้วประกอบกับรู้ว่าเด็กมีความรู้เพียงใดในขณะนั้น ก็สามารถกระตุ้นให้ ผู้เรียนตั้งคำถามได้

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูผู้สอนว่าการวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะทำให้เกิดการพัฒนาทั้งครูผู้สอนและผู้เรียน เพราะการ ทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นเป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในชั้นเรียนนั้นๆ การวิจัยในชั้นเรียนจึง เกิดองค์ความรู้ใหม่ขึ้นดังจะเห็น ได้จากการศึกษาของนักวิชาการดังต่อไปนี้

บัญชา อิงสกุล (2539 : 61-62) ได้อธิบายว่าแนวนโยบายการศึกษาของแผนการศึกษา แห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ได้ระบุให้มีการส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนา เพื่อสร้างนวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอน และต่อการส่งเสริมการเรียนซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ส่งเสริมให้มีการวิจัย และพัฒนาโดยให้ความสำคัญ ของการวิจัยเพื่อพัฒนาคน พัฒนางาน และการใช้ผลงานวิจัย ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะครูผู้สอนจะต้องมีการค้นคว้าวิจัย เพื่อหาความรู้หรือวิธีการใหม่ๆ ที่นำไปประยุกต์ใช้ กับสภาพการณ์ของการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ปัญหา ที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนเช่นเดียวกับการพัฒนาการศึกษาทั่วโลก คือพยายามให้ครูผู้สอน เป็นนักวิจัย และปรับบทบาทของการวิจัยให้เข้ากับการเรียนการสอนให้เป็นอย่างอัตโนมัติ ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องทราบทิศทางการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนเป็นอย่างดี เพื่อเป็นแนวทาง ในการบริหารงานการวิจัยในโรงเรียนให้เกิดคุณประโยชน์ต่อครูผู้ทำการวิจัยในโรงเรียนอย่าง แท้จริง

ขจิต ฝอยทอง (2543 : 36) บุญเลี้ยง ทุมทอง (2544 : 19) และมนัส ไชยศักดิ์ (2544 : 53) กล่าวถึงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 ได้บัญญัติให้มีการจัดการศึกษา โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้

และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด และมาตราที่ 30 กำหนดให้ สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ดังนั้นการวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่จะต้องทำควบคู่ไปกับการพัฒนาการเรียนรู้ในฐานะครูผู้สอน ถ้าครูผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีการทำการวิจัยชั้นเรียนก็จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนและผู้สอนเอง

ทองพุด บุญอึ้ง (2544 : 38) กล่าวว่า ครูจะต้องเลิกวิธีสอน โดยวิธี “มือซ้ายจับหนังสือ มือขวาจับชอล์ก ถ้าไม่เขียนตามคำบอกก็ให้ลอกจากกระดาน” เป็นการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบของการวิจัย กล่าวคือครูจะเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการสอนเสียใหม่ ให้เป็นการทำงานเป็นกระบวนการ มีขั้นมีตอน มีหลักวิชา ที่เรียกว่า กระบวนการพัฒนางาน (Development Process) เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหาในการเรียนการสอน (ทั้งหลักสูตรและผู้เรียน) ศึกษาแนวทางในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการสอน สร้างสื่อและนวัตกรรมในการพัฒนาการสอน ดำเนินการพัฒนาการสอน ติดตามประเมินผลและรายงาน กล่าวโดยสรุปให้ง่าย ๆ ก็คือวิเคราะห์ปัญหา – ศึกษาแนวทาง – สร้างนวัตกรรม – นำไปใช้ - รายงานผล หรือในหมู่นักวิชาการเรียกว่ากระบวนการวิจัยในชั้นเรียนนั่นเอง

วิรัตน์ บัวขาว (2539 : 14-15) กล่าวถึง บัญญัติ 10 ประการสำหรับครูผู้สอนข้อ 7 ว่า รู้วิชาการและเทคโนโลยีใหม่ๆ โลกกำลังเคลื่อนย้ายถ่ายเทวัฒนธรรมอย่างรวดเร็วและไหลบ่าท่วมถึงกันและกันและทำให้โลกแคบลงทุกที ความเจริญดังกล่าวได้พัฒนาทุกสิ่งทุกอย่างไปด้วย อาจกล่าวได้ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นอารยธรรมใหม่ ซึ่งกำลังพ่นขอบฟ้าขึ้นมาแล้ว ประชากรโลกจะพบกับการสื่อสารแบบใหม่ การบริหารแบบใหม่ เป็นต้น บุคคลที่ต้องปรับตัวให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวคือ ครูจะต้องมีความกระฉ่งฉัด มีวิสัยทัศน์อันกว้างไกล ด้านวิชาการ ต้องมีความรู้ อันหลากหลายเพื่อนำมาเชื่อมโยง หากครูยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องจะทำให้การตัดสินใจผิดพลาดได้ ครูยุคใหม่จะมีเพียงประสบการณ์อย่างเดียวหาพอเพียงไม่ จะต้องมียุทธศาสตร์การผนวกเข้ากับเทคโนโลยีใหม่ๆ แห่งยุคสมัย เพื่อนำไปจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องต้องกัน และ โปรระเลื่ออยู่เสมอว่า การประกอบอาชีพครูต้องค้นคว้า วิจัยให้เกิดความแตกฉานเชี่ยวชาญในสาขาของตน ตลอดจนศึกษาวิชาข้างเคียงด้วยเพื่อให้ลูกศิษย์เกิดวิสัยทัศน์และใช้ชีวิตอยู่อย่างมีความสุข

พลสันต์ โพธิ์ศรีทอง (2542 : 46) กล่าวว่าประสิทธิภาพของการสอนและการพัฒนาครูในศตวรรษใหม่ (Teacher Effectiveness and Teacher Development in the New Century)

ข้อ 2.2.6 ครูต้องเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learners) งานครูจะต้องศึกษา ค้นคว้า วิจัย รวมทั้งการฝึกอบรม ศึกษาคุณ และพัฒนาตนเองตลอดชีวิตการทำงาน เพื่อให้สามารถ facilitate ผู้เรียนที่มีความต้องการที่หลากหลายขึ้น

พลวิทย์ เกิดมี (2540 : 20) กล่าวว่า การสอนของครูจะต้องเปลี่ยนบทบาทจากการสอน เป็นการเรียนรู้ ครูควรจะหยุดบรรยาย ครูควรจะแนะนำสิ่งที่นักเรียนสนใจ อยากจะหาความรู้ โดยชี้แนะการติดต่อระหว่างเครือข่ายต่างๆ ซึ่งคำที่นิยมที่พูดแพร่หลายคือ “สอนโดยใช้เด็ก เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้” ซึ่งครูนักวิจัยต้องแสวงหา ทฤษฎี รูปแบบ เทคนิค และวิธีการมาใช้ เป็นหลักในการจัดกิจกรรมการสอน

นลินี วารี (2543 : 82-83) ได้ศึกษา ความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยใน ชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า มีความต้องการที่จะพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย ในชั้นเรียน ด้านทักษะในการทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านแหล่งค้นคว้าสำหรับการค้นคว้า ด้านการมีที่ปรึกษาสำหรับผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านงบประมาณในการทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการมีเวลาในการทำการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งสอดคล้องกับ สุชาติ ตั้งใจ (2545 :70) ได้ศึกษา การทำการวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ พบว่า มีความต้องการที่จะพัฒนาสมรรถภาพด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ด้านทักษะในการ ทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านแหล่งค้นคว้าสำหรับการค้นคว้า ด้านการมีที่ปรึกษาสำหรับผู้ทำการ วิจัยในชั้นเรียน ด้านงบประมาณในการทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการมีเวลาในการทำการวิจัยใน ชั้นเรียน โดยเฉพาะด้านความตระหนักถึงความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด

เกษร ทองเสน และคณะ (2547 : 2) กล่าวว่า การเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และเป็นปัญหาที่ทางเขตพื้นที่การศึกษาต้องหาทางแก้ไข อย่างต่อเนื่องเป็นต้นว่า การอบรมการพัฒนาหลักสูตร การอบรมการเขียนแผนการสอน โดยเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ การอบรมการเขียนแผนการสอนโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน และการอบรมการ ทำการวิจัยในชั้นเรียน แต่ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำยังมีอยู่ จากการสำรวจปัญหาพบว่า ส่วนใหญ่ ครู-อาจารย์ ยังไม่เข้าใจกระบวนการในการทำการวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นแนวทางใน การแก้ไขปัญหาและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนทั้งที่บางส่วนได้รับการอบรมไปแล้ว

จากความสำคัญของการวิจัยและรวมทั้งแนวคิดของนักการศึกษาจะเห็นได้ว่าการวิจัย ทางศึกษานับวันแต่จะมีความสำคัญและมีแนวโน้มที่จะใช้ผลการวิจัยมาพัฒนาทางการศึกษา

มากขึ้น ครูซึ่งมีบทบาทโดยตรงจะต้องมีการพัฒนาสมรรถภาพในการทำการวิจัยในชั้นเรียนของตนเอง ให้รู้จักนำกระบวนการวิจัยมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาการเรียนการสอน และเพิ่มพูนความรู้ที่ต้องใช้ทำการสอน ดังนั้นการวิจัยในชั้นเรียนอาจเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้ครูค้นพบวิธีการใหม่ในการทำงาน จึงเป็นสาเหตุให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาถึงสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาสมรรถภาพในการทำการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ในสถานศึกษา ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 เพื่อทราบถึงสภาพปัญหาความต้องการพัฒนาสมรรถภาพ เปรียบเทียบระดับสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาสมรรถภาพ และข้อเสนอแนะในการขอรับความช่วยเหลือในการทำการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน

วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการทำการวิจัยในชั้นเรียน ของครูผู้สอนในสถานศึกษา
2. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาและเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการทำการวิจัยในชั้นเรียน ของครูผู้สอนในสถานศึกษา ที่มีประสบการณ์ต่างกัน
4. เพื่อหาข้อเสนอแนะสำหรับวิธีการและแนวทางของการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

ครูผู้สอนในสถานศึกษา ที่มีประสบการณ์ต่างกันในการทำการวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำการวิจัยอื่น และครูผู้สอนที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำการวิจัยในชั้นเรียนเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ช่วงชั้นที่ 1-2 มีสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2 จำนวน 1,997 คน โดยมุ่งศึกษาใน 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. ด้านวิธีการพัฒนาสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน
3. ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูผู้สอนในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2 ประจำปีการศึกษา 2547 จำนวน 190 แห่ง บุคลากร 1,997 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2. 2549 : 3)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

- 2.1.1 ครูผู้เคยทำการวิจัยในชั้นเรียนมาแล้ว
- 2.1.2 ครูผู้เคยทำการวิจัยที่ไม่ใช่การวิจัยในชั้นเรียน
- 2.1.3 ครูผู้ไม่เคยทำการวิจัยเลย

2.2 ตัวแปรตาม สมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ประกอบด้วย

- 2.2.1 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 2.2.2 ด้านวิธีการพัฒนาสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 2.2.3 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่มีการกำหนดทิศทาง (Directed Change) หรือการเปลี่ยนแปลงที่ได้วางแผนไว้แน่นอนล่วงหน้าซึ่งทิศทางที่กำหนดขึ้นก่อน จะต้องเป็นที่พึงประสงค์ของผู้ที่กำหนด

สมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความสามารถที่แสดงออกในการทำการวิจัยในชั้นเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การที่ครูผู้สอนคิดค้นวิธีการ เทคนิค นวัตกรรม หรือหาแนวทางต่างๆ เพื่อมาแก้ปัญหาหรือพัฒนา ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนเอง ซึ่งผู้สอนได้นำวิธีการที่คิดค้นขึ้นมาเหล่านั้นมาจัดเป็นระบบระเบียบและขั้นตอนการดำเนินการที่เหมาะสม แล้วใช้แก้ปัญหาในการเรียนการสอนในชั้นเรียนจนเป็นผลสำเร็จ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการในการเรียนรู้ได้ เป็นอย่างคมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

สภาพปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ข้อขัดข้องที่ไม่อาจทำให้การวิจัยในชั้นเรียนดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ซึ่งเกิดจากปัญหา 3 ด้านดังนี้ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านวิธีการพัฒนาสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน

ความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความต้องการในการพัฒนาความสามารถเกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 เพื่อสามารถดำเนินงานเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านวิธีการพัฒนาสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน

ประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัย หมายถึง การเคยและไม่เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการวิจัยได้แก่ การอบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับการวิจัยและการเรียนวิชาเกี่ยวกับการวิจัย

ครูผู้สอน หมายถึง ผู้ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของรัฐขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ปีการศึกษา 2550

สถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่เปิดทำการสอนของรัฐช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

เคยทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเท่านั้น

เคยทำการวิจัยเรื่องอื่น หมายถึง การที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยเรื่องอื่นที่ไม่ใช่การทำวิจัยในชั้นเรียน

ไม่เคยทำวิจัยเลย หมายถึง ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำการวิจัยใดๆ หรือการวิจัยในชั้นเรียนมาก่อนเลย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นสารสนเทศต่อผู้บริหารสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในด้านการจัดและให้การศึกษาได้ทราบถึงบทบาทที่ควรจะปรับปรุงหรือให้การสนับสนุน ให้ครูผู้สอนมีการพัฒนาสมรรถภาพในการผลิตงานวิจัยในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์กับตนเอง และโดยเฉพาะประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY